

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือในประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขวางขึ้นรวมทั้งมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 1)

ในยุคของข้อมูลข่าวสาร การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญที่ทำให้มนุษย์สามารถศึกษาและสืบค้นข้อมูลและความรู้ต่าง ๆ รอบตัวโดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา สถานที่และโอกาส การอ่านมีประโยชน์และความจำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิตประจำตัวและการเตรียมความพร้อมสู่อนาคต เนื่องจากการอ่านทำให้ผู้อ่านได้รับความบันเทิงหรือการพักผ่อนหย่อนใจ รู้เท่าทันเหตุการณ์และความเปลี่ยนแปลงของโลก ไม่ว่าจะเป็นการอ่านจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อสิ่งพิมพ์ การอ่านทำให้ผู้อ่านเกิดความตระหนัก เกิดการพิจารณาไตร่ตรองที่จะหลีกเลี่ยงหรือปฏิบัติตาม เช่น การอ่านประกาศ โฆษณา หรือฉลากสินค้าต่าง ๆ นอกจากนี้การอ่านยังก่อให้เกิดความรู้และการพัฒนาตนเอง ส่งผลต่อความก้าวหน้าในการเรียนอาชีพการงานและนำไปสู่การพัฒนาประเทศชาติได้ในดังที่ สมุทราเชินชาวนิช (2540 : 2) กล่าวว่า การอ่านที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความสำเร็จในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในคริสต์วรรษหลังนี้ ไม่มีทักษะใดที่จะสำคัญมากไปกว่าทักษะการอ่าน

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนั้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้วิเคราะห์การประเมินคุณภาพทางการศึกษาระดับชาติ O-NET (Ordinary National Educational Test) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2555 ใช้ค่าเฉลี่ยระดับประเทศลากเส้นแบ่งกลุ่มโรงเรียน พบโรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในทุกวิชา โดยเฉพาะ “ภาษาอังกฤษ” มีโรงเรียนอยู่ใต้เส้นมากที่สุด ทั้งนี้ พบว่ามีโรงเรียนที่อยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยดังกล่าว จำนวน 16,294 โรงเรียน และโรงเรียนที่อยู่สูงกว่าค่าเฉลี่ย จำนวน 11,995 โรงเรียน เมื่อแยกเป็นรายวิชา พบว่า วิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวนโรงเรียนที่ได้คะแนน O-NET

ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมากที่สุด 18,681 โรงแรง และสูงกว่าค่าเฉลี่ยจำนวน 9,609 โรงแรง ขณะที่ค่าเฉลี่ยวิชานี้อยู่ 38.37 ค่าเฉลี่ยคะแนนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำสุดเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ ทั้งนี้เป็นเพราะการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับ (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษจำเป็นต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการสอบ เพราะในการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ประมาณร้อยละ 80 เป็นทักษะการทักษะการอ่านกล่าวคือ ในแบบทดสอบจะต้องอ่าน ข้อความสั้น บทอ่าน เรื่องสั้น นิทาน บทสนทนา ตาราง ป้ายประกาศ สัญลักษณ์ และให้วิเคราะห์ตอบคำถาม เติมคำหรือประโยคที่ขาดหายไป ถ้านักเรียนไม่สามารถอ่านสื่อเหล่านั้นได้ก็ไม่สามารถสรุปใจความสำคัญและตอบคำถามได้เช่นกัน จึงไม่สามารถทำข้อสอบให้ผ่านเกณฑ์ได้

จากการวิเคราะห์ปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษ โดย ปองภพ วิทิพย์รอด (มติชนรายวัน, 2552 : 7) กล่าวว่า ทุกครั้งที่ประกาศผลคะแนนแบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (โอเน็ต)

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีอยู่มากมายแตกต่างกันไป แต่ปัญหาหนึ่งที่ทุกโรงเรียนมีเหมือนกันก็คือ ปัญหาที่นักเรียนรู้ศัพท์น้อย ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษและยังก่อให้เกิดปัญหาต่อเนื่องอีกหลายอย่างตามมา การรู้ศัพท์น้อยมีประเด็นสำคัญสองส่วน คือ ส่วนแรก คำศัพท์คือพื้นฐานหลักของการเรียนภาษาทุกภาษา หากรู้ศัพท์น้อยก็จะเป็นปัญหาทั้งในการสอนของครู และการเรียนการสอนของนักเรียน เช่น จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ควรรู้ศัพท์ 1,000 คำขึ้นไป จึงจะสามารถเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้โดยไม่ยาก ส่วนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ควรรู้ศัพท์ 2,000 คำขึ้นไป และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ควรรู้ 3,000 คำขึ้นไป จึงจะสามารถทำข้อสอบมาตรฐานต่าง ๆ ผ่าน แต่ในความเป็นจริงแล้วนักเรียนส่วนใหญ่รู้ศัพท์ไม่ถึงครึ่งของจำนวนที่หลักสูตรกำหนด ฉะนั้นต่อให้ครูเก่งแค่ไหนก็ยากที่จะสอนให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นในกรณีที่ได้ทดสอบได้คะแนนศูนย์นั้น เชื่อว่าคงมิใช่เกิดจากปัญหาข้อสอบฝายเดียว แต่น่าจะเป็นเพราะพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษต่ำกว่ามาตรฐานเกินไป เมื่อเจอข้อสอบในลักษณะต้องอ่านสรุปเรื่องก็ยากที่จะเข้าใจจำเป็นต้องอาศัยวิธีเดา ยิ่งเป็นข้อสอบที่ตอบผิดแล้วติดลบโอกาสได้ศูนย์มีมาก ส่วนที่สอง : สอนและเรียนอย่างไรนักเรียนจึงจะรู้คำศัพท์ได้มาก ๆ การให้ท่องศัพท์ทุกวัน วันละ 5 - 10 คำนั้น เป็นวิธีที่ไม่ได้ผลกับนักเรียนส่วนใหญ่ เพราะถ้าได้ผล ปัญหาในส่วนแรกคงไม่เกิด ฉะนั้นต้องปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอนใหม่ โดย 1) สอนยึดหลักธรรมชาติของการเรียนภาษาทุกภาษา ที่ต้องเริ่มจากการฟังและการพูดก่อนการอ่านและการเขียนเสมอ เพราะไม่มีมนุษย์คนไหนที่จะสามารถอ่านออกเขียนได้ ก่อนฟัง-พูดเป็น เหมือนที่เราสอนลูกหลานในครอบครัวให้รู้จักฟัง-พูดภาษาไทยได้ก่อนแล้วค่อยส่งไปเรียนอ่าน-เขียน ในการสอนฟังสอนพูดนั้นเราจะสอนจากศัพท์เป็นคำคำก่อนแล้วค่อยขยายไปเป็นกลุ่มคำและประโยคสั้น-ยาว ที่ถูกต้องตามหลักภาษาและไวยากรณ์ เมื่อฟัง-พูดได้ระดับหนึ่งก็แสดงว่ารู้ศัพท์มากพอที่จะเรียนอ่านเรียนเขียนได้ง่ายและสนุก 2) สอนให้นักเรียนสามารถใช้

ประสิทธิภาพพลังสมองสูงสุดทั้งซีกขวาและซีกซ้าย บวกกับการใช้เทคโนโลยีและสื่อ เพื่อช่วยให้จำศัพท์ได้มาก ๆ โดยไม่ลืมนและไม่เบื่อ

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนให้ดีขึ้นและแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้นั้น พบว่า วิธีการสอนแบบโพร์แมท ของ Bernice Mc Carthy (1990) ได้กล่าวถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบโพร์แมท จะเกิดประโยชน์ดังนี้ สามารถปลูกฝังความรักซึ่งกันและกันระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน สามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยากให้เป็นง่ายได้ ช่วยให้นักเรียนมั่นใจในตนเองว่า สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ย่อมไปได้ และสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ ในโลกของเราได้ ทำให้เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน เพราะครูต้องสอนให้นักเรียนรู้จักยกย่องคุณงามความดีและช่วยผสมผสานสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในปัจจุบัน อดีต และอนาคตให้เข้ากันได้ดี

จากการศึกษาแนวคิดการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบโพร์แมท ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบโพร์แมท ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบโพร์แมท เป็นการเรียนการสอนที่เหมาะสมรูปแบบหนึ่งที่จะนำมาพัฒนาความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยวิธีการสอนแบบโพร์แมท ของนักเรียนได้ ผู้วิจัยจึงสนใจแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนข้างต้น โดยนำการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบโพร์แมท ตามแนวคิดของเบอร์นิส แมคคาร์ธีย์ มาใช้ในการจัดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุรัก 2 ภาษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

Copyright© Suratthani Rajabhat University

All Right Reserved

1. เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยวิธีการสอนแบบโพร์แมท ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. ศึกษาความพึงพอใจทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยวิธีการสอนแบบโพร์แมทของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ความสำคัญของการวิจัย

ความสำคัญของการวิจัยมี ดังนี้

1. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษในการประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการใช้วิธีการสอนแบบโพร้มแมท

ขอบเขตของการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 สังกัดสำนักงานส่งเสริมสถานศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 134 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุรัก 2 ภาษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น

วิธีการสอนอ่านแบบโพร้มแมท

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
2. ความพึงพอใจด้านทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยวิธีการสอนแบบโพร้มแมท

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองการศึกษาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีการสอนแบบโฟร์แมท ในการพัฒนาความสามารถในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ใช้สอนในรายวิชาภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษเสริม) สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 8 สัปดาห์ รวม 16 ชั่วโมง และใช้เวลาในการทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนทำการทดลอง 1 ชั่วโมงและหลังการทดลอง 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาในการทดลองครั้งนี้ทั้งหมด 18 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาเป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ที่สอดคล้องกับสาระภาษาอังกฤษ ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้รับอนุมัติจากกรมวิชาการ กระทรวง ศึกษาธิการ โดยศึกษาความยากง่ายของคำศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เหมาะสมและส่วนหนึ่ง ผู้วิจัยได้คัดเลือกมาจากหนังสือ นิทาน เอกสาร วารสาร นิตยสาร สื่อสิ่งพิมพ์และเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เป็น เรื่องเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน (Authentic Text) ที่มีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวนแผนจัดการเรียนรู้ รวมทั้งหมด 8 แผน ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My family

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My friend

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Animals

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Jobs

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Weather

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Food and Drink

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Time/date/days/months

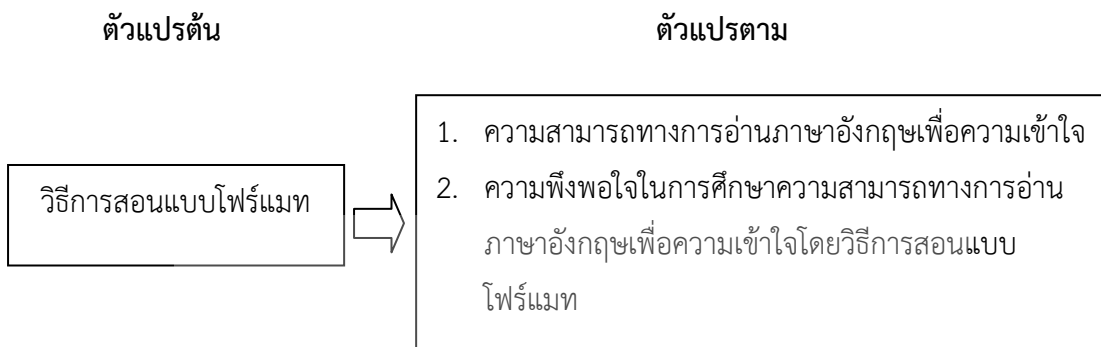
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Party/ Christmas day

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียว ทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน (One - Group Pretest - Posttest Design)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยสามารถแสดงได้ดังภาพที่ 1.1 ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโพร์แมท มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโพร์แมท มีความพึงพอใจในการเรียนโดยวิธีการสอนแบบโพร์แมท อยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิธีการสอนแบบโพร์แมท หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อการใช้พัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุล มาเป็นหลักประกอบในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ขึ้นตอนตามที่แมคคาร์ธี กำหนดไว้ 8 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 สร้างประสบการณ์ ขั้นที่ 2 วิเคราะห์ประสบการณ์ ขั้นที่ 3 ปรับประสบการณ์เดิมเข้าสู่ความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 พัฒนาความคิดรวบยอด ขั้นที่ 5 ปฏิบัติตามความคิดรวบยอด ขั้นที่ 6 วางแผนและสร้างผลงาน ขั้นที่ 7 วิเคราะห์เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 8 นำเสนอและแลกเปลี่ยนความรู้

ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ในด้านการจับใจความสำคัญ สรุป ตีความ วิเคราะห์หรือวิจารณ์เกี่ยวกับข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีการสอนแบบโฟร์แมท
หมายถึง ความรู้สึกที่พอใจของนักเรียน ในทางบวก ความชอบ ความสบายใจ ความสุขใจต่อการเรียน
โดยวิธีการสอนแบบโฟร์แมท

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่เรียนกลุ่มสาระต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุรัก 2 ภาษา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Copyright© Suratthani Rajabhat University
All Right Reserved